

מ"ת 50189/12/15 - מדינת ישראל נגד בן בנימין דיין, חי בראנס

בית משפט השלום באשקלון

14 פברואר 2016

מ"ת 50189-12-15 מדינת ישראל נ' דיין(עציר) ואח'

50167-12-15

לפני כבוד השופט אמיר דהאן
המבקשת
נגד
המשיב
1. בן בנימין דיין (עציר)
2. חי בראנס

נוכחים:

המבקשת באמצעות ב"כ עו"ד הגר וקסמן אלמגור

המשיב הובא על ידי שב"ס/נחשון וב"כ עו"ד אהוד בן יהודה

החלטה

בפני בקשת המאשימה לעיין מחדש בהחלטת שחרורו של הנאשם 1 (החלטת כב' השופט ע.כהן מיום 28/12/2015) להורות על מעצרו המחודש של הנאשם עד לתום ההליכים ולחלט את הערבויות .

כתבי האישום :

כנגד הנאשם שני כתבי אישום:

כתב האישום הראשון מייחס לנאשם תקיפה וחבלה של ממש בצוותא עם חי בראנס.

בהתאם לעובדות כתב האישום, חמישה חברים, אנדריי, יאן, קארינה, ולדיסלב ואנה יצאו לאחר בילוי לחוף דלילה באשקלון. הנאשמים התקרבו ברכב בו נהג הנאשם במהירות, וחי בראנס בלם את הרכב בסמוך לאנה. אנה העירה לנאשם על נהיגתו והנאשמים החלו לקלל אותה. אנה הזדהתה כשוטרת.

בהמשך ניגש אנדריי אל הנאשם ולאחר חילופי דברים ביניהם תקף הנאשם את אנדריי בכך שבעט בבטנו ורגלו פגעה בידה של קארינה.

עמוד 1

בסמוך לכך אנדריי צעק על הנאשמים ואיים עליהם שישבור להם את הרכב תוך שהוא מחפש חפץ על מנת לזרוק אותו לעבר הרכב כאשר יתר החברים מרגיעים אותו ומרחיקים אותו מהמקום.

הנאשמים תקפו בשלושה את אנדריי במכות ובאגרופים בגופו ובראשו, הנאשם דנן ניסה לחנוק אותו ומעשיהם גרמו חבלות לשני אנשים.

כתב האישום השני מייחס למשיב כי ביום 06/02/2016 יצא את מעצר הבית שהיה חלק מתנאי שחרורו ולמחרת נעצר מחדש.

ראיות לכאורה:

ראיות לכאורה לגבי האישום הראשון נקבעו בהחלטת השחרור בתנאים ביום 28/12/2016.

ראיות לכאורה לגבי האישום השני הוסכמו בעת הדיון בבקשה ע"י ב"כ הנאשם ואכן מסתבר כי הנאשם רב עם הוריו - מפקחיו ואז, באופן יזום, נטל תיק ועזב את הבית.

עילות מעצר ביחס לחלופה המוצעת :

כנגד הנאשם שתי עילות מעצר:

העילה הראשונה: הינה עיילת מסוכנות הנובעת מעבירת התקיפה החבלנית.

העילה השנייה: הינה עילה עצמאית של הפרת תנאי השחרור.

ב"כ הנאשם מציע למחול למשיב על ההפרה, שהייתה מעשה חד פעמי של קלות דעת ולהשיבו לאותם התנאים בהם שהה לפני כן.

עברו של הנאשם רצוף מכביד קרוב ורלוונטי:

הנאשם הורשע רק ביום 29/12/2015 בהפרת הוראה חוקית שהייתה הפרה של מעצר הבית. עוד הורשע הנאשם בשתי עבירות איומים, תקיפה סתם, חבלה ברכב, החזקת סמים לצ"ע (2014) וכן עבירה שהתיישנה מבית המשפט לנוער.

ההלכה היא שמי שמפר את תנאי שחרורו - ככלל ייעצר ולא בנקל יינתן בו אמון פעם נוספת, ואין חובה על בית המשפט לבחון חלופה פעם נוספת [בש"פ 8830/12 אלכרישאת, בש"פ 5673/12 אטינגר בש"פ 7364/12 אדרי, בש"פ 507/00 מזרחי בש"פ 7853/12 אל עוואדרה]

עמוד 2

גם הרתעת הרבים הובאה כשיקול משמעותי בפסיקת בית המשפט העליון וכך נאמר שם:

"בכך יש משום העברת מסר ברור וחד משמעי, למשחררים לחלופת מעצר, כי אי הקפדה על תנאי השחרור תוביל, ככלל, לחזרתם למעצר מאחורי סורג ובריח בשל אובדן אמונו של בית המשפט בהם " [בש"פ 7853/12 אל עוואדרה]

עד כאן הכלל והחריגים השומרים על הכלל קיימים גם הם, הן בהמשך דבריו של בית המשפט העליון והן בהחלטות אחרות.

המדובר הוא במקרים חריגים ובהם ניתן להצביע על נסיבות מיוחדות הן נסיבות ההפרה עצמה והן נסיבות אישיות יוצאות דופן והכול תוך שיקול דעת בנסיבות הקונקרטיות של המקרה הנתון

[בש"פ 782/99 בן שמחון , בש"פ 634/09 שושן , בש"פ 625/07 חסדאי]

לא מצאתי כי עניינו של הנאשם בא בגדר אותם מקרים חריגים, לא בנסיבות העושה ולא בנסיבות המעשה.

למעשה, הנאשם אינו מבין את החובה לכבד את תנאי השחרור. חמישה שבועות לאחר שנגזר דינו של הנאשם בגין שתי עבירות אחרות של הפרת הוראה חוקית ונגזר עליו מאסר על תנאי של שבעה חודשים, קם הנאשם ומפר באופן יזום וברגל גסה את תנאי השחרור כאשר הוא מעמיד את אמו הערבה בפני הברירה הקשה בין האהבה לבין החובה.

לא נראה אם כן, שיש מקום לתת אמון בנאשם ולשחררו פעם נוספת לחלופה, כאשר הוא מפר את התנאים פעם אחר פעם ואפילו מאסר מותנה אינו מרתיעו ואינו מצליח לרסנו.

הנאשם אף לא השכיל לכבד את ייצוגו הנאמן של בא כוחו אשר הגיש בקשה שלושה ימים לפני ההפרה לעיון חוזר לשם הקלה בתנאי שחרורו והרי היא תלויה ועומדת ומצפה לדיון הקבוע בעניינה החודש, ובעוד בקשתו ממתינה לדיון, קם הנאשם והפר את תנאי שחרורו כאמור.

האם - הערבה, אכן לא מעלה בשליחות שהטיל עליה בית המשפט ודווחה על הפרת התנאים כנדרש.

לפיכך, אני מורה על מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים נגדו.

הדיון בבקשה לעיון חוזר ולהקלה בתנאים, אינו רלוונטי עוד משהופרו תנאים אלה ולפיכך בקשתו של הנאשם לעיון חוזר מיום 03/02/2016 - נמחקת (הבקשה תישמע במועדה לעניין חי בראנס).

בנסיבות העניין ולאחר ששוכנעתי כי הערבה מילאה את שליחותה כהלכה אינני מורה על חילוט הערבות או העירבון הכספי.

לנוכח החלטתי זו, המזכירות תנתב את התיק העיקרי לכב' השופט אבשלום מאושר, לקביעה עפ"י יומנו.

זכות ערר בתוך 30 יום.

ניתנה והודעה היום ה' אדר א' תשע"ו, 14/02/2016 במעמד הנוכחים.

אמיר דהאן, שופט

הוקלד על ידי אורלי בן-שלוש